

НАУКОВО-ТЕХНІЧНЕ СПІВРОБІТНИЦТВО УКРАЇНИ ТА РЕСПУБЛІКИ КОРЕЯ ЯК ФАКТОР ПІДВИЩЕННЯ КОНКУРЕНТОСПРОМОЖНОСТІ ПРОМИСЛОВОСТІ УКРАЇНИ

Заінчовська М. М. студентка 2 курсу групи УС-71
Національний технічний університет України „Київський політехнічний інститут імені Ігоря Сікорського”,
marganailik@ukr.net

Останні 10 років у нашій країні постала проблема заміни застарілих засобів виробництва. На більшості підприємств виробництво продукції відбувається за допомогою ще радянських технологій та машин. У результаті чого собівартість нашої продукції порівняно висока, якість нижча та використання ресурсів неефективне, у порівнянні з розвинутими країнами. Для того, щоб економіка нашої країни не тільки вийшла з кризи, а і активно розвивалась нам треба залучати технології, та, що саме головне, інвестиції.

Нажаль, зараз інвестиційний клімат у нашій країні є не дуже сприятливий через економічну та політичну ситуації. Попри те, все ще залишаються країни, які мають бажання інвестувати у нас кошти, але не багато таких можливостей ми втратили.

На мою думку, зараз Україні треба змінити пріоритети: більше уваги приділяти країнам сходу, що входять до групи Далекосхідних Тигрів. Саме ці країни зацікавлені інвестувати у нашу країну, та співпрацювати на різних рівнях.

У ХХІ сторіччі великий стрибок у економічному розвитку зробили країни сходу, зокрема Республіка Корея. Це країна, яка 50 років тому була бідною аграрною країною, а зараз є однією з найрозвиненіших країн в галузі високих технологій, і що саме головне, вона не зупиняється у своєму розвитку.

Так ВВП Республіки Корея у 2017 році склав 29 743 дол. на душу населення, у той час як в Україні- 2 640 дол. (Рис 1)

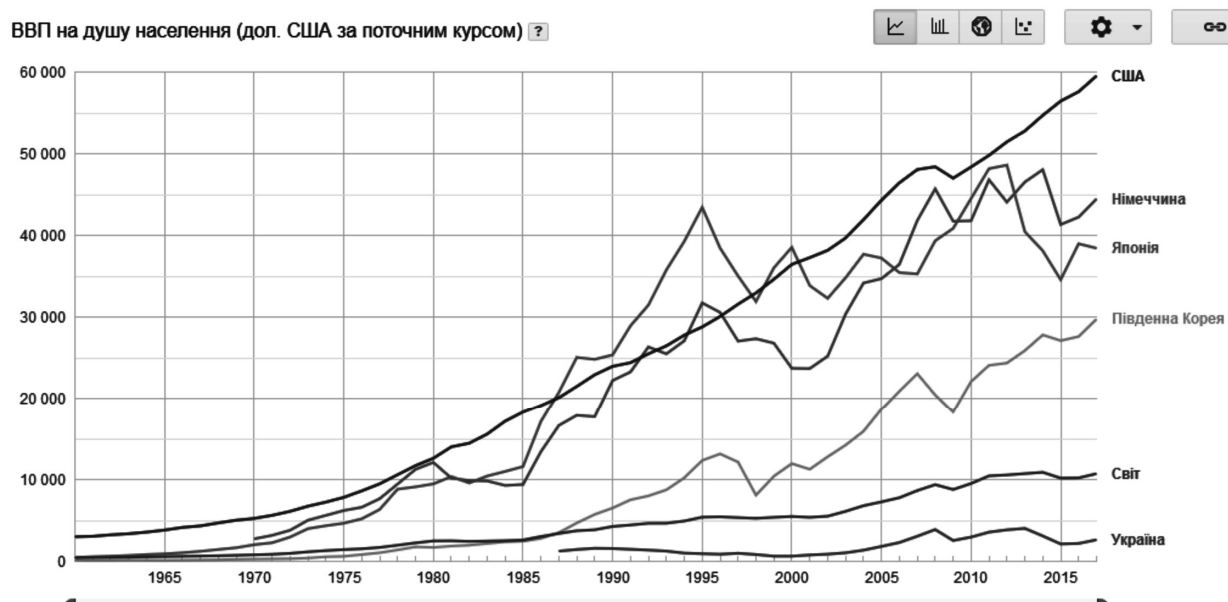

Рис.1. Порівняльна діаграма динаміки зміни ВВП на душу населення окремих країн світу в період 1960-2017 роки [5]

Тема співробітництва з цією країною є дуже актуальною, оскільки в неї ми можемо імпортувати нові технології, а також вдосконалювати наші, для України це можливість підвищити рівень економіки та зробити вітчизняну продукцію більш конкурентоспроможною.

Метою даного дослідження є аналіз стану економічних відносин на основі науково-технічного співробітництва між Республікою Кореєю та Україною та визначення сфер та можливостей, які треба розвивати у найближчому майбутньому.

Ми маємо досить довгу історію економіко-політичних відносин із Республікою Кореєю, а останнім часом вони значно поживались. Зросли не тільки обсяги торгівлі між державами, а і кількість вкладених Кореєю інвестицій у нашу економіку. Так експорт з України до Республіки Корея за січень-листопад 2018 року склав 308 млн доларів (що склало 102,7% у відношенні до експорту у відповідному періоді попереднього року), а імпорт відповідно 404 млн дол. (138,5% відповідно), сальдо торгівлі склало -96 млн дол. Загальний обсяг прямих корейських інвестицій в економіку України станом на кінець 2017 р склав 198,7 млн дол., що становить 0,5 % від загального обсягу прямих іноземних інвестицій [1].

Республіка Корея була і залишається головним інвестором у азіатському регіоні у економіку України. Україна має значні запаси природних ресурсів, велику територію, вигідне географічне положення та кваліфікованих працівників. Все це привертає увагу Кореї та спонукає вкладати гроші у розвиток нашої

економіки. На сьогоднішній день в Україні працює понад 30 південнокорейських підприємств, найбільші серед них- "Samsung", "LG" та "Hyundai"[2].

Особливу увагу корейських фахівців привертають українські розробки в таких галузях, як авіація, космічні дослідження, матеріалознавство, ядерна енергетика та ядерна безпека, оптика, теплотехніка. Вже створено у Києві Українсько-Корейський центр науково-технічного співробітництва. Його основне завдання - координація двосторонньої співпраці у науково-технічній галузі, визначення пріоритетів спільних досліджень. Укладено Угоду про співробітництво та взаємну допомогу в галузі використання атомної енергії в мирних цілях [3].

Найбільш жваво співробітництво відбувається у сфері промисловості(90% загальної кількості корейських інвестицій), а саме у галузях важкої металургії та машинобудування. Великі перспективи є у розвитку космічного будівництва: обидві країни мають значні розробки у цій галузі, так Республіка Корея у 2013 році запустила у космос свій перший супутник KOMPSAT-5 («Arirang-5») за допомогою української ракети-носія «Дніпро» [4].

Однак не у всі галузі економіки мають таку підтримку від Кореї. Наприклад, сільське господарство, одна з головних галузей нашої країни, майже взагалі не отримувала південнокорейських інвестицій, що пов'язано з методами і підходами вирощення та виготовлення сільськогосподарської продукції в Україні.

Протягом останніх років також значно пошавились відносини у сфері освіти. Декілька найкращих університетів нашої країни близько співпрацюють з корейськими університетами. Наприклад, у липні 2017 року було створено Українсько-корейський центр освіти, науки та інновацій на базі Національного технічного університету України «Київський політехнічний інститут ім. Ігоря Сікорського». Також 17 березня 2017 року у Києві почав свою діяльність Українсько-Корейський освітній центр, відкритий на честь 25-річчя українсько-корейських відносин. Це перший подібний центр в Україні та 6 у Європі. Мета існування полягає у розповсюдженні корейської мови та культури серед українців, розвитку співробітництва у сфері освіти та технологій [4].

Республіка Корея- це країна, яка може підтримати Україну, допомогти з розвитком економіки, її модернізацією, впровадженням нових технологій. І, що саме головне, ми можемо використати досвід її розвитку.

Для покращення розвитку двосторонніх відносин необхідно зменшити або ліквідувати перепони та бар'єри, що завдають шкоди економічним відносинам. Основними проблемами України є високий рівень корупції, відсутність прозорості, багато бюрократії при оформленні документів. А також за останні роки у нашій країні спостерігається нестабільна політична та економічна ситуація, інфляція та девальвація національної валюти, що негативно впливає на спільні українсько-корейські відносини.

Саме тому наступний етап розвитку співпраці України з Республікою Корея має бути спрямований на реалізацію конкретних коротко- та довгострокових завдань і проектів у політичній, торговельно-економічній, інвестиційній, науково-технічній та культурно-гуманітарній сферах, що у подальшому перетворить відносини між країнами на стратегічне партнерство.

Отже, на даному етапі наша країна хоч і має вигідне економічне положення, значні запаси ресурсів та співпрацює з багатьма країнами, все одно залишається серед країн з рівнем економічного розвитку нижче середнього. Навіть у провідних галузях у виробництві використовується застаріле обладнання на відсутні інновації. Республіка Корея не тільки може допомогти нам змінити ситуацію, а і зацікавлена це робити. Використовуючи південнокорейські інвестиції та винаходи ми зможемо модернізувати технології, розвинути нові галузі та покращити економічний клімат країни. Республіка Корея- це блискучий приклад як з нічого за допомогою праці та розуму можна побудувати все.

На мою думку Україні треба розвивати та підтримувати взаємовідносини з Кореєю на всіх можливих рівнях та у всіх сферах: промисловості, освіті та культурі, адже за цією країною майбутнє, і чим ближче ми будемо співпрацювати з цією країною, тим швидше майбутнє прийде і до нас.

Список використаних джерел:

1. Державна служба статистики України [Електронний ресурс] – Режим доступу до ресурсу: <http://www.ukrstat.gov.ua/>.
2. Сучасний стан українсько-корейських відносин [Електронний ресурс] – Режим доступу до ресурсу: https://eprints.ua.edu/2339/1/Nedbai_NZ_stud_Vyp-3_turyzm.pdf.
3. Соколенко С. Чи буде корисним для України досвід Південної Кореї? // Економіка України.- 1994.- № 6.- С. 75-81
4. Далекосхідний вектор як важливий елемент зовнішньої політики України [Електронний ресурс] – Режим доступу до ресурсу: <http://www.niss.gov.ua/content/articles/files/dalekoshid-ec76e.pdf>.
5. ВВП на душу населення [Електронний ресурс] – Режим доступу до ресурсу: <https://www.google.com/publicdata/>